

2^e jaargang, no. 3
maart 2023

ogeroop

In deze uitgave:

- Wandelen door het Oude Testament (3)
- Wijsheid uit het Spreukenboek (7)
- De brief aan de Filippenzen (6)
- Leer Hem kennen (1)
- De gezonde leer (6)
- Volle evangelie zangbundels (1)
- Het fundament geeft levenskracht (6)

INHOUDSOPGAVE

- 2 Colofon
- 3 Van de redactie
- 3 Wandelen door het Oude Testament (3) - Cees Visser
- 10 Wijsheid uit het Spreukenboek (7, slot) - Jan de Jong
- 11 Gedicht 'Scheppende liefde' - Altine Bramer
- 12 De brief van Paulus aan de Filippenzen (6) - J.E. v.d. Brink
- 14 'Goud vanouds' - mp's van Roel Koster
- 14 Liederen om te luisteren – Henk Verbeek
- 14 Leer Hem kennen (1) - Christiana van de Velde-Zuure
- 16 De gezonde leer (6) – Jildert de Boer
- 17 Volle evangeliezangbundels (1) - Breekt uit in gejuich - Redactie
- 18 Het fundament geeft levenskracht – Dick Tom
- 19 'Vandaag', gedicht Gerrit van Ek
- 20 Boeken en gedicht: MAAR JEZUS...HIJ IS ER!

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl> De extra [artikelen](#) van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook alle verschenen nummers van het digitale blad 'Hoger-op' zijn te vinden onder [Magazine](#) in PDF-

vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn vindbaar onder dát kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites. Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder.

WEBSITES

die ondersteunend zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten>
- <https://www.hoger-op.nl/links>

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij voor no. 4 van jaargang 2, april 2023, is 08-04-2023.

- Met ingang van dit nummer heeft Henk Verbeek nog meer zorg besteed aan het blad door een frisse opmaak en het toevoegen van meer afbeeldingen. Graag zien we dat schrijvers een of meer plaatjes bij hun artikel meeleveren. Het is nu ook mogelijk vanuit de inhoudsopgave direct naar een artikel te springen.
- In het volgende nummer o.a. een artikel van Peter Brenner (Kaiserslautern), 'Goud Vanouds' met Jaap Spruijt (Den Helder) en Piet Guijt over Rom. 9-11.

COLOFON

Doelstelling

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulans om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven '*hogerop*' met de Heer te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen.

Het blad verschijnt met ingang van 2023 om de maand (11x per jaar met een combinummer in juli-augustus) en heeft vanaf maart 2023 een omvang van 18-20 pagina's. Elk nummer zal rond het midden van de maand verschijnen.

Ontvangt u het blad niet van een contactpersoon in een gemeente, dan kan het blad *persoonlijk* aangevraagd worden.

Dit persoonlijk een gratis abonnement aanvragen verdient - nu we ruim een jaar met het digitale blad onderweg zijn - de voorkeur. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Links

Graag zien we links naar <https://hoger-op.nl/> op verwante gemeentewebsites waardoor het blad meer aandacht en bekendheid krijgt.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.

Correspondentieadres

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6

3841 KC Harderwijk

Tel. 06-27269342; E-mail: redactie@hoger-op.nl

VAN DE REDACTIE

Kingdom Now, welvaartsevangelie en preterisme (1)

Heel veel christenen verwachten de wederkomst van Jezus, al weten wij niet de precieze dag of het uur, dat wist de Zoon van God zelf ook niet (Matth. 24:36). Toch kunnen wij wel zien aan de tekenen van de tijd dat het seizoen en de gelegenheid van de wederkomst van de Heer naderbij komt. Maar tegenwoordig zijn er christenen die helemaal geen wederkomst van de Heer in het verschiep hebben. Zij menen dat de Heer al gekomen is na de val van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. Deze visie wordt *preterisme* genoemd. Voor nu moeten wij ons als gelovigen inzetten voor het bouwen aan een Koninkrijk op aarde. Wij moeten met onze bestemming bezig zijn en niet slechts geestelijke bolwerken neerhalen, maar onze positieve invloed zo aanwenden, dat de steden en de volken voor God veroverd en ingenomen worden langs de weg van heerschappij en macht in het hier en nu. Dus niet alleen op geestelijk gebied, maar ook op politiek en sociaal-economisch terrein. Men spreekt wel van *The New Apostolic Reformation*. Dit zou gaan gebeuren onder leiding van de sterke bedieningen van charismatische apostelen en profeten. We horen hen niet spreken over het in afhankelijkheid van de Heer te werken. Geen woord erover dat wij geen charismatische 'krachtpatsers' zijn, maar dat wij zonder de Heer niets kunnen doen (Joh. 15:5b). Men spreekt net als wij ook over de late regen en de manifestatie van de zonen van God, maar het heeft soms meer weg van een grotesk spreken, dan een toegerust worden met de kracht van Gods Geest en de weg van geestelijke groei in de geestelijke wereld. Het herstel van de schepping op aarde naar de situatie van vóór de zondeval zal pas plaatsvinden als Jezus niet alleen geestelijk, maar ook fysiek terugkomt, om samen met de zonen van God orde op zaken te stellen en de wereldheerschappij te krijgen. *We zien hier dat een gebruik van dezelfde termen soms niet hetzelfde hoeft te betekenen, maar dat aan bijbelse uitdrukkingen een andere invulling wordt gegeven.* Wij mogen de gebroken realiteit van de gevallen schepping niet onderschatten. Het is in de praktijk nog niet zo dat we alle lijden om ons heen in een handomdraai in Jezus' naam uit kunnen bannen. Alleen al in de levens van Job, Paulus en Jezus zien we dat er bij hen van een 'welvaartsevangelie' (altijd gezondheid en voorspoed, ook financieel) geen sprake was (*tweede deel volgende maand*).

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (3)

Naar de mp3-opname van woensdag 06-03-2002 in de VEG 'Immanuël te Breda door Cees Visser

We hebben al twee keer inleidend gesproken over het Oude Testament als geheel. We hebben het in een *geestelijk* perspectief geplaatst en vervolgens hebben we het in een *historisch* perspectief gezet. Het overzicht van de diverse perioden is daarbij aangereikt:

<https://veg-immanuel-breda.nl/wp-content/uploads/2019/10/Oude-Testament.pdf>

De eerste periode: God legt de basis voor de mens

In deze studie wil ik met u stilstaan bij de eerstgenoemde periode in het overzicht: de schepping van hemel en aarde. Bij de tijd waarin God de grondslag legt voor het hele menselijke leven. Bij de voorbereidingsperiode waarin God een hele omgeving tot aanzijn roept voor de mens, voor de mensheid, voor dat wezen dat God mens noemt. Een wezen waarin God al zijn creativiteit bijeenbrengt. En alles in dat wezen tot uiting brengt, als kroon van zijn schepping.

Als je zicht krijgt op hoe groot die schepping is, hoe geweldig God dat tot aanzijn heeft gebracht, hoe intens goddelijk dat in elkaar zit, dan kun je met nog meer bewondering kijken naar wat God gemaakt heeft, tot aanzijn geroepen heeft, in ú als mens, als kroon van die schepping. Alles wat God geschapen heeft is voor ú, voor mij, voor óns mensen.

God heeft zo'n groot plan met mensen. Een plan dat ons gaandeweg steeds duidelijker wordt, zeker nadat we het 'einde' daarvan voor ogen hebben gekregen en steeds meer gaan begrijpen van de voleinding aller dingen, de profetieën van Openbaring waarin dat einde beschreven staat, waar het dus naartoe gaat: de mensheid als geheel onder één hoofd verenigd, partner van God tot in eeuwigheid, God alles in allen.

Dat einde tekent het begin. Dat einde geeft aan wat er in den beginne bij God aanwezig is geweest en wat van den beginne bij God leeft. Dat begin ligt nog vóór het begin van Genesis 1:1. Datgene wat in God is, ligt ten grondslag aan wat er in Genesis 1:1 tevoorschijn komt.

Het Woord en de Wijsheid

Ik wil daarover met u lezen in Johannes 1 vers 1: *"In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God, dit was in den beginne bij God. En alle*

dingen zijn door het woord geworden en zonder dit is geen ding geworden dat geworden is."

Bij u staat net zoals in mijn Bijbel, dat 'Woord' met een hoofdletter. Dat is interpretatie van onze bijbelvertalers en men denkt dat hier gesproken wordt over Jezus, omdat even verderop wordt gesproken over Jezus als 'vleesgeworden woord'. Jezus is inderdaad uit dat woord voortgekomen. Hij is vlees geworden vanuit dat woord. Maar je moet het 'vleesgeworden woord' niet verwarren met het 'woord' als zodanig. Het woord duidt op het plan van God dat gestalte krijgt in Jezus.

In Johannes 1:1 duidt de apostel aan dat vóóordat er ook maar iets was, vóóordat er een hemel en een aarde geschapen is, er al iets is geweest *in* God. Een woord, de logos, een plan, een raadsbesluit. Johannes begint zijn eerste brief ook zo (1Joh.1:1), ook daar grijpt de apostel terug naar dat wat van den beginne is geweest: *"Hetgeen was van den beginne, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze eigen ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het woord des levens."*

Johannes ziet dat wat in Jezus tevoorschijn komt, overeenkomt met wat van den beginne bij God is geweest. En dat 'woord', dat was zoals Johannes 1:1 zegt: in God, bij God en het was God. Geen zelfstandige God, maar iets wat *in* de Schepper, *in* Jahweh, die op dat moment Schepper ging worden, aanwezig is geweest. Een plan, een gedachte. Een idee. Een raadsbesluit.

Het Oude Testament spreekt hier ook over. In Spreuken 8:23-31 (NBG) lezen we:

"Van eeuwigheid aan ben ik geformeerd, van den beginne, eer de aarde bestond. Toen er nog geen oceaan was, ben ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, rijk aan water. Eer de bergen omlaag gezonken waren, vóór de heuvelen ben ik geboren; toen Hij het aardrijk en de velden nog niet had gemaakt, noch de eerste stofdeeltjes der wereld. Toen Hij de hemel bereidde, was ik daar; toen Hij een kring trok op het oppervlak van de oceaan, toen Hij de wolken daarboven bevestigde, en de bronnen van de oceaan met kracht opborrelden, toen Hij aan de zee haar perk stelde, opdat de wateren zijn gebod niet zouden overtreden, en Hij de grondslagen der aarde bepaalde, toen was ik een troetelkind bij Hem, ik was een en al verrukking dag aan dag, te allen tijde mij verheugend voor zijn aangezicht, mij verheugend in de wereld van zijn aardrijk, en mijn vreugde was met de mensenkinderen."

Ook in dit gedeelte kun je door de trant van spreken van de Spreukendichter gaan denken aan een persoon. Maar waar gaat het om in dit hele hoofdstuk? Over de 'Wijsheid'. Er is een woord in God ontstaan in den beginne. En dat woord, dat

plan van God, is doortrokken van de wijsheid van God. Zo goed als het woord bij God was, is ook die wijsheid bij God. In het scheppen van God krijgt het woord van God gestalte en komt de wijsheid van God tevoorschijn. In Jezus is het woord van God vleesgeworden, maar ook de wijsheid van God is vleesgeworden. *"Christus Jezus is ons van God geworden: wijsheid..."* (1 Kor.1:30).

Het duidt op het totaalplan *van* God. Het duidt op de allesomvattende gedachte *in* God. Een plan tot in de details overdacht, door en door goed. En vanuit dat woord, vanuit die wijsheid is God gaan scheppen. Vol geloof, vol zekerheid. God gaat uitspreken wat in zijn hart is. God gaat tevoorschijn brengen, gaat openbaren wat Hij heeft bedacht in Zijn oneindige wijsheid. Hij gaat het vormgeven, hij gaat het gestalte laten aannemen.

Gods volbrengt Zijn raadsbesluit van den beginne

En dan zegt Hij daarover in Jesaja 46:10 *"Ik (God), die van den beginne de afloop verkondig en vanouds wat nog niet geschied is; die zeg: Mijn raadsbesluit zal volbracht worden en Ik zal al mijn welbehagen doen."* Het raadsbesluit, helemaal naar het welbehagen van God. Dat woord dat van den beginne bij God is, die wijsheid die als troetelkind bij God aanwezig is en zich verheugt over de mensenkinderen. Het geeft aan waar God aan gedacht heeft. God ziet een *mensheid* voor zich, een mensheid onder één hoofd samengevat, die partner van Hem zal zijn tot in eeuwigheid. Daar verheugt God zich over, voordat er nog maar iets tot stand is gekomen. Daar verheugt God zich nog steeds over. Hij weet: *Mijn raadsbesluit wordt volbracht*. Ik doe naar Mijn welbehagen. In dat raadsbesluit, in dat woord, in die wijsheid, ligt dus ook het voornemen van God om met mensen een verbond aan te gaan. In dat raadsbesluit is ook de Christus aanwezig, als hoofd van de mensheid. In dat raadsbesluit ligt ook de gedachte aan de gemeente, als lichaam van Christus. Want *"de gemeente van de levende God is een pijler en fundament der waarheid"* zegt 1 Timotheüs 3:15.

De sprekende en scheppende God

Dat alles is van den beginne bij God, dat was in den beginne bij God. Dat woord was in God, bij God, het was God. En vanuit dat woord kom het tot stand. God gaat spreken. God is destijds gaan spreken en het ontstond. God spreekt nu en het gebeurt. God zal in de toekomst spreken, en steeds weer zal gebeuren wat God zegt. God maakt het bekend. *"De Here HERE doet geen ding of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten de profeten"* (Am.3:7) en samen met de profeten, samen met die mensen, gaat Hij het ten uitvoer brengen. Alles wat geworden is, is door het woord geworden: vanuit dat woord, vanuit die wijsheid. Alles wat op dit moment wordt, ontstaat door datzelfde woord, vanuit diezelfde wijsheid van God. En alles wat ooit nog zal worden, zal vanuit

dat woord, die allesomvattende gedachte van God, tevoorschijn komen en gestalte aannemen. Een hemel, een aarde, de mens. Alles krijgt gestalte, alles krijgt vorm, alles wordt concreet, wordt vlees. Zo ook de vernieuwing van de mens, de vernieuwing van de hemel, de vernieuwing van de aarde. Het grijpt terug en bouwt door op wat van den beginne bij God is. Op wat van den beginne Gods drijfveer is. En dat gebeurt ook nadat er iets fout gaat, u weet het wel: door zonde, zondeval en zondvloed.

God volbrengt Zijn raadsbesluit. Uiteindelijk wordt het zoals God het van den beginne heeft bedacht. Dat plan, die wijsheid, dat raadsbesluit is het begin waarnaar wij kunnen terugkijken. Hoe lang dat 'woord' bij God geweest is en hoe het daarvoor was, daar hebben wij geen enkel zicht op. De Bijbel begint ons iets te vertellen van wat er in God aanwezig is geweest voordat Hij gaat scheppen. En Genesis 1:1 noemt dan het eerste wat God scheidt: **"In den beginne scheidde God de hemel en de aarde."** Als eerste uitvloeisel van het woord, van die wijsheid, van dat raadsbesluit. God scheidt de hemel en de aarde, in den beginne. Een hemel en een aarde als een bij elkaar behorend geheel.

Waarom God een hemel en aarde scheidt

Waarom scheidt God een hemel en een aarde? *Voor de mens.* God begint met het scheppen van een leefomgeving voor de mens. Het gaat Hem om die mens, om die mensheid. Om die partner van Hem tot in alle eeuwigheid. Die leefomgeving voor de mens, de hemel en de aarde, bestaat uit 'geest' en 'stof', uit iets 'onzichtbaars' en iets 'zichtbaars'. Twee *verschillende* werelden, opgebouwd uit twee *verschillende* materialen. Ieder met een eigen specifieke functie ten opzichte van die mens. Beide zijn nodig; ze vullen elkaar aan. Hemel en aarde vormen een complementair geheel, een bij elkaar passend geheel: de leefomgeving, waarin God Zijn mensheid tot aanzijn zal roepen, tot ontwikkeling zal brengen en tot Zijn doel zal leiden. Hemel en aarde hebben *beide* een functie; zij sluiten naadloos op elkaar aan. Ziehier het woord van God dat gestalte krijgt, de wijsheid van God die zich daarin openbaart. Met oneindige wijsheid zijn die hemel en aarde geschapen. Wat 'doordacht' is dat van onze grote God: om niet alleen een aarde te scheppen, om niet alleen een hemel te scheppen, maar een hemel én een aarde. Twee bij elkaar behorende werelden. Terwijl ze in eerste instantie totaal van elkaar lijken te verschillen: geest is heel wat anders dan stof. Maar het sluit aan, het past bij elkaar. Hemel en aarde horen bij elkaar. Laten we beginnen bij het 'dichtstbijzijnde' en meest 'tastbare' deel: de aarde.

Het scheppen van de aarde

God scheidt de aarde. God scheidt een *zichtbare* wereld. Je kunt beter zeggen: God scheidt een *stoffelijke* wereld. Want ook dingen die wij niet zien, zoals bijvoorbeeld waterdamp en

gassen, behoren tot de stoffelijke wereld. Waterdamp is onzichtbaar, maar als het afkoelt zie je druppeltjes ontstaan. Gassen zijn onzichtbaar, sommige zijn gekleurd. Maar ook zij behoren tot de stoffelijke wereld. Ze bestaan uit moleculen, uit deeltjes, uit stof. Uit stofdeeltjes waar Spreuken 8 al over spreekt. God scheidt een stoffelijke, zichtbare wereld, waarin een enorme 'orde' aanwezig is. Verbazingwekkend! Denk bij de schepping van de aarde niet alleen aan onze aardbol. Je mag hierbij denken aan de schepping van *alle* stoffelijke, zichtbare dingen. Aan een macrokosmos, waar de aarde maar een heel klein onderdeel is. Met planeten en een melkwegstelsel, waarvan we langzamerhand de vorm een beetje gaan begrijpen. En hoe meer we ervan zien, hoe meer we begrijpen dat we er eigenlijk nog 'niets' van zien, want naast 'ons' melkwegstelsel lijken er nog meer van zulke melkwegstelsels te zijn.

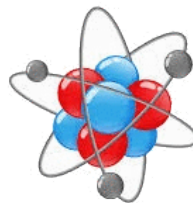

De macrokosmos: hoe groot zijt Gij!

God scheidt een heelal waarin geen plafond te ontdekken is. Die macrokosmos is zo oneindig groot, dat we het niet kunnen overzien. In een samenhang en met onderlinge verbanden waarin allerlei natuurwetten gelden, waar mensen door de eeuwen heen zicht op hebben gekregen. Oneindig groot en zo ingenieus! Allemaal wetmatigheden die met simpele formules te beschrijven zijn, ongelooflijk. Het is door God geschapen, het is door Hem bedacht. Het is in die prachtige 'orde' door God tot aanzijn geroepen.

De microkosmos: Gods ongelooflijke wijsheid

Als je naar het 'kleine' gaat en bijvoorbeeld in een steen naar de samenstelling gaat kijken, en daarin steeds verder en dieper gaat, kom je op een gegeven moment allerlei moleculen tegen en in die moleculen weer allerlei atomen. Lange tijd heeft men gedacht: dat is de 'bodem'. Maar dat is niet het geval. In die atomen blijken weer

allerlei kleinere deeltjes aanwezig te zijn, elektronen, protonen, neutronen. En velen dachten: nou zijn we er. Maar nee, het gaat nog verder: er lijkt geen 'bodem' te zijn. En wonderlijk: als men die microkosmos gaat beschrijven, dan komt men op overeenkomstige voorstellingen en wetmatigheden als bij de macrokosmos. De microkosmos zit op soortgelijke wijze in elkaar als de macrokosmos. De wetten die gelden voor hele grote afstanden, blijken ook te gelden voor uiterst kleine afstanden. Eén principe: de wijsheid Gods. Ingenieus: op een niveau dat 'onbevattelijk' is en tegelijkertijd ook zo 'eenvoudig' lijkt te zijn. Alles draait om elkaar heen, maar botst nooit tegen elkaar op; ongelooflijk. Die hele 'wereld' roept God tot aanzijn.

De planeet aarde ter bewoning voor de mensheid

Eén van die planeten in het ons omgevende melkwegstelsel maakt God vervolgens bewoonbaar en gereed: de aarde. Die maakt God paradijselijk. Met de aarde gaat God verder dan alleen 'tot aanzijn roepen'. Juist met het oog op de mens, ten behoeve van de mensheid.

Op aarde verricht God nog meer werk; dat komt in zes 'dagen' tot stand. Op aarde blijft het niet bij 'stof' alleen; daar schept God ook 'leven'.

Alleen op aarde is leven

Op aarde schept God levende wezens; dat doet Hij alleen op aarde. Uit alle bezoeken die astronauten tegenwoordig aan hemellichamen kunnen brengen, en uit allerlei onderzoek aan de gevonden materialen op die hemellichamen blijkt dat er nergens 'leven' is. Levende materie vindt men alleen waar God het tot aanzijn geroepen heeft: op aarde. God schept planten en dieren in vele soorten en rijke schakeringen. Allemaal verschillend van aard, in allerlei kleuren: een lust voor het oog. En die schept Hij in - wat wij nu noemen - een dynamisch biologisch evenwicht.

Een ordelijk, wetmatig verband

Een schepping die in evenwicht is en zichzelf in stand houdt. Waar nieuwe bloemen tevoorschijn komen uit oude. Waar het kruid gegeven wordt als voedsel voor de dieren. Het een onderhoudt het ander. Het staat allemaal met elkaar in verband. Een indrukwekkend biologisch systeem: wat een volmaakt plan en grootse gedachten moeten daaraan ten grondslag liggen. Als er geen zondvloed zou zijn geweest, zou die schepping 'onderhoudsvrij' zijn gebleven. Zo mooi heeft God het gemaakt. Alles hoort bij elkaar en past bij elkaar: prachtig!

'Aangekleed' voor de mens

De aarde wordt door God 'aangekleed' voor de mens. Er ontstaat een volledig 'toebereide' stoffelijke wereld waarin plaats, tijd en ruimte een rol spelen. Waar allerlei natuurlijke wetmatigheden zijn ingeschapen en het principe van leven, groei en vermenigvuldiging op verschillende niveaus naar voren komt. Een plant bevindt zich op een lager niveau van leven dan een dier. En dan die mens: wat een niveau van leven krijgt hij van God! Van het zichtbare/stoffelijke leven van planten en dieren weten we dat het tijdelijk is, dat het vergankelijk is. Het is niet blijvend, maar houdt zichzelf wel in stand. Het één verdwijnt en het ander verschijnt. Het één volgt het ander op in dat dynamische evenwicht. Het is niet statisch, het is dynamisch. Het ontwikkelt zich: schitterend!

Het scheppen van de hemel

Bij het scheppen van die stoffelijke wereld roept God ook een onstoffelijke wereld tot aanzijn. De hemel: onzichtbaar, onstoffelijk, niet opgebouwd uit materie maar uit geest. Die hemel is van een hogere orde dan de aarde, van een andere dimensie. Die hemel krijgt ook vorm. Ook die hemel neemt gestalte aan: in geestelijke wezens. Wezens die God schept met een geestelijk lichaam: engelen. Met het scheppen van de hemel schept God een heel engelenheer, een heel leger van engelen die tezamen die hemel vormen. Zij geven die hemel vorm en gestalte, zij functioneren in die hemel en maken die hemel concreet. In die hemel, in die wereld van de engelen spreek je niet meer over plaats, tijd en ruimte. Die horen bij de aarde.

Geen locaties, maar situaties

In die hogere dimensie spreek je niet meer van een *locatie*, maar van een *situatie*. Ze staan met elkaar in verband en sluiten op elkaar aan. Plaatsen op aarde zijn vaak verbonden met situaties in de hemel. Op aarde spreken we van tijden, en meten we die tijd in uren, maanden, dagen en jaren. In de hemel werkt het anders. Daar spreken we van geestelijke ontwikkelingen die met die tijden op aarde samenhangen. In de hemel spreken we van processen of fasen. Van een volheid des tijds, waarin een geestelijk proces tot voleinding komt. In de hemel zijn er ook wetmatigheden, maar die zijn van een andere orde dan de wetmatigheden op aarde. Op aarde hebben we het over vergankelijke dingen; in de hemel spreken we over onvergankelijke lichamen. Een geestelijk lichaam is onvergankelijk; het blijft altijd bestaan. Op aarde spreken we van leven, van groei en ontwikkeling, van bloeien en vrucht dragen; in de hemel zie je dat niet.

Vanuit de hemel ondersteunende engelen

Engelen groeien niet als planten, dieren of als mensen. Ze zijn van aanvang af gereed en volledig toegerust. God schept hen als dienende geesten, om het leven te ondersteunen. Met inzet van al hun hemelse mogelijkheden mogen zij hun dienst verrichten, met name ten aanzien van de mens. Zij mogen mensen helpen om tot hun goddelijke bestemming te komen. Daar zijn engelen bij nodig.

Zo goed als God orde en structuur schept in de zichtbare en stoffelijke wereld, doet Hij dat ook in de geestelijke wereld, in de wereld van de engelen. In Kolossenzen 1:16 wordt gesproken over geschapen dingen, hemelse en aardse: "**want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare**" - stoffelijke en onstoffelijke dingen. En binnen die onzichtbare, onstoffelijke wereld, bestaan **hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen - je zou kunnen zeggen alle wezens - zijn door Hem**

en tot Hem geschapen; en Hij is voor alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem.” In die engelenwereld bestaan structuren, er zijn engelen op allerlei niveaus. Paulus noemt hier overheden, tronen, heerschappijen, machten. Dat geeft een rangorde aan. Alle engelen hebben dienende taken. De grootste onder hen is aller dienaar. Prachtig!

Cherubs en serafs

Binnen die engelenwereld kunnen we twee groepen onderscheiden en die worden alleen in het Oude Testament aangegeven. Het Oude Testament spreekt over *cherubs* en *serafs*. Als het Oude Testament ons niet gegeven was, hadden we dat nooit geweten. Het Nieuwe Testament gaat erop door, maar herhaalt de (Hebreeuwse) naamgeving niet. Het Nieuwe Testament vult het onderscheid wel verder in; het spreekt over tronen, heerschappijen en machten.

God scheidt de cherubs om te beschermen en te bewaren. Het woord ‘cherub’ betekent machtige, verhevene. Bijvoorbeeld in Psalm 99:1: “De Here is Koning. Dat de volken beven. Hij troont op de cherubs, de aarde sidderde.” De cherubs dragen de troon van God. Hij, de koning, troont op de cherubs. Ook in Ezechiël 1:10 wordt gesproken over cherubs. Cherubs zijn werkzaam waar het gaat om het vestigen van de macht van God. Waar de kracht van God zich openbaart en zijn sterkte zich meedeelt, daar zijn cherubs bij betrokken. Daar functioneren zij met Hem mee, daar worden zij door hun Koning ingezet. Ze openbaren zich overal waar de macht en het koninklijke gezag van God werkzaam is. Je kunt zeggen: cherubs hebben een koninklijke taak, zij dienen de koning, met koninklijke waardigheid. Overal waar die koning verschijnt, verschijnt Hij met de cherubs. Wat is de meest bekende cherub? Wie was de grootste der cherubs? *Lucifer*. Lucifer was een beschuttende cherub staat er in Ezechiël 28:14. ***“Een beschuttende cherub, een verzegelaar van de som”***, zegt de Statenvertaling. Een engel die door God aangesteld is om het geheel - de som - voor alles wat geschapen is te verzegelen, te bewaren, te beschermen, te beschutten. Samen met de vele cherubs die onder hem gesteld waren en waaraan hij leiding mocht geven. Een andere bekende cherub is *Michaël*. Ook zo’n beschuttende cherub die overal waar het gaat om de kracht, de macht, het gezag, de overwinning van de koning, zich inzet en zich manifesteert. Er is nog een cherub waarvan de naam in de Bijbel wordt genoemd: *Belial*, een gevallen engel die samen met Lucifer aan zijn oorsprong ontrouw is geworden (Jud.:6), in feite een ex-cherub. Door God geschapen en gesteld voor bescherming, voor verzegeling, voor bewaring, om de troon van God openbaar te maken. In plaats daarvan openbaart hij nu een heel ander koninkrijk, draagt hij nu een andere troon.

Naast die cherubs zijn er in de engelenwereld ook serafs. Daarover spreekt Jesaja 6. Serafs zijn edele, nobele engelen. Zij dienen en ondersteunen. Zij schenken licht en vrede,

onderhouden het contact met God, geven de woorden van God door en bewerken de opgang tot heerlijkheid. En zij doen dat zonder onderbreking. Serafs zijn bedoeld om mensen voortdurend te dienen als trouwe, persoonlijke dienaar. In de serafs herken je meer van het priesterlijke, het dienende, het aanwezige, het spreken van God door de serafs heen. De meest bekende seraf is *Gabriël*. En wie zijn voorheen ook serafs geweest? *Dood* en *Apollyon*. Beiden zijn aanvankelijk grote en voorname serafs geweest. Bedoeld om mensen te dienen, ze in het licht te brengen, ze tot heerlijkheid te voeren. Maar wat doen ze nu? Ze nemen mensen gevangen die gezondigd hebben en willen hen in het verderf storten. Dood met zijn doodsmachten; Apollyon met zijn verderfengelen.

Vermogens en gaven van engelen

Een hele wereld van engelen roept God - met het scheppen van de hemel - tot aanzijn. En Hij rust ze toe met vermogens, om hun taak te vervullen, schitterende vermogens. Dan staat er in Ezechiël 28:12 ***“Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon. In Eden waart gij, Gods hof; allerhande edelgesteente overdekte u – allemaal beeld van geweldige vermogens - : rode jaspis, chrysoliet en prasem, turkoois, chrysopraas en nefriet, lazursteen, hematiet en malachiet. Van goud was het werkstuk, waarin zij waren gevat en aan u vastgehecht; toen gij geschapen werdt, waren zij gereed - bij de schepping van de engelen zijn al die vermogens ingeschapen, gereed, volmaakt, kant en klaar - Gij waart een beschuttende cherub met uitgespreide vleugels; Ik had u een plaats gegeven: gij waart op de heilige berg der goden, wandelend te midden van vlamme stenen. Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt totdat er onrecht in u werd gevonden: Door uw uitgebreide handel zijt gij vervuld geraakt met geweldenarij en kwaamt gij tot zonde. Van de berg der goden verbande Ik u en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlamme stenen. Trots was uw hart op uw schoonheid. Met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan.”***

Engelen hebben vermogens, zij hebben gaven gekregen van den beginne, vanaf hun schepping. Geen gaven die zich ontwikkelen, maar gaven die van meet af aan functioneren. Bij hun schepping is alles gereed. Een groot verschil met mensen. Dit geeft al iets aan van wat God bedoelt, waar God met mensen naar toe wil, ja zelfs nog verder wil.

Met het oog op de aarde en de mens

De hemel omgeeft en draagt de aarde. Al Gods engelen dragen daaraan bij. Die onzichtbare/onstoffelijke wereld omgeeft en draagt niet alleen de aarde, zij omgeeft en draagt de *hele* zichtbare/stoffelijke wereld. De hemel is dus overal: waar je ook op die aarde bent. Zelfs als je op de maan of op

een van de planeten zou staan, is daar die hemel. Rondom dat onmetelijke heelal ligt de hemel: omgevend, dragend, ondersteunend, besturend, dienend, beherend, zegenend. En dan met name naar de aarde: leven bevorderend, want alleen waar leven is, valt leven te bevorderen. De acties vanuit de hemel zijn vooral gericht op de aarde, waar mensen van God een plaats krijgen en waar zij mogen toegroeien naar het doel dat God van den beginne met mensen voor ogen heeft. De hemel wil de aarde vervullen met het klimaat van Gods koninkrijk. Daar zijn engelen op gericht: om alles en allen te vervullen met dat waar zij zelf van vervuld zijn in hun verbinding met God. Om dat mee te delen, om daar de ander mee te dienen.

God Zelf draagt hemel en aarde

Als je al geen voorstelling kunt maken van de grootte van het heelal, dan kun je nog minder je een voorstelling maken van de grootte van de hemel die daar nog weer eens omheen ligt. Die hemel die alles in dat heelal kan vervullen, besturen, dragen, omgeven. Wáár mensen zich ook in dat heelal bevinden, de engelen in/van de hemel kunnen erbij om hen te zegenen. Dit gaat ons bevattingsvermogen ver te boven. En dan te bedenken dat het oneindige heelal met die hemel eromheen, zélf ook nog eens omgeven en gedragen worden: door God. Dat is nog een stap hoger. God heeft het allemaal gemaakt. God houdt de hemel en de aarde in Zijn hand zingen we in een lied dat gebaseerd is op een Bijbeltekst. De Schepper draagt het geheel van hemel en aarde, het geheel van de onstoffelijke en de stoffelijke wereld. Je kunt dat bijvoorbeeld lezen in Psalm 95:3-4: **“Want de Here is een groot God, een groot Koning, boven alle goden, in wiens hand de diepten der aarde zijn en wiens de toppen der bergen zijn;”** en in Daniel 4:35: **“...Hij doet naar Zijn wil met het heer des hemels en de bewoners der aarde; en niemand is er die Zijn hand kan weerhouden of tot Hem kan zeggen: wat doet Gij?”**

Hoe bewonderenswaardig is God!

God woont in de hemel, maar staat zelf bóven de hemel. Hij maakt de hemel tot zijn woonplaats, maar Hijzelf stijgt daar bovenuit. Je kunt God niet ‘vangen’ in de hemel als ik het zo mag zeggen, dan begrijp je wat ik bedoel. God houdt die hele hemel in Zijn hand en binnenin die hemel ook nog eens die hele aarde. Onvoorstelbaar, zo groot! Wat een God is Hij! Die grote God heeft dan ook nog eens aandacht voor elk individu op dat kleine stukje stoffelijke wereld dat aarde heet.

En dan te bedenken dat God dat allemaal vanuit het ‘niets’ tot aanzijn roept. In dat scheppen moet zo’n ongelofelijke grote kracht werkzaam zijn, dat is bijna niet te vatten. Ik heb daar wel eens een voorbeeld van gegeven. Een geleerde als

Einstein heeft begrepen dat er een relatie bestaat tussen energie en massa. Hij heeft ontdekt dat energie en massa gelijkwaardig zijn, dat ze in elkaar over kunnen gaan. Als massa verdwijnt, ontstaat een ongelofelijke ‘kluit’ energie. Het omgekeerde geldt ook: een enorme ‘bult’ energie kan concreet vorm aannemen in massa. Einstein heeft daarin een eenvoudige relatie ontdekt. En dat toont dan weer de grootheid van God: prachtige, grootse dingen zijn in simpele formules te vatten. Je kunt uitrekenen hoeveel energie er vrijkomt als 1 mg massa overgaat in energie: daarmee kan een woonhuis gedurende een jaar verwarmd worden. Eén mg is het een miljoenste deel van een kilogram, en de aarde alleen al heeft een massa van een miljoen x een miljoen x miljoen x miljoen kg. Wat een energie heeft zich moeten samenballen om uit het ‘niets’ die hele aarde in stof te laten uitkristalliseren. En dan hebben we het alleen nog maar over de aarde.

Het melkwegstelsel: glorie voor de Schepper!

Er zijn planeten die veel zwaarder zijn dan de aarde. Er is een heel melkwegstelsel en wellicht nog wel meerdere. Dan moeten we echt ophouden met rekenen, want dat kunnen we toch niet nagaan. De schepping van de zichtbare wereld is een groot wonder van God; daar zit zoveel ‘energie’ in besloten. God, wie is als Gij? Het doet onze *bewondering* voor de Schepper van hemel en aarde alleen maar toenemen.

De schepping van de aarde in een begintoestand

God schiept de aarde. Genesis 1:1 zegt dat God de aarde in een *begintoestand* heeft geschapen (vert. Reisel). Wij lezen ‘in den beginne’, maar die transcriptievertaling van Reisel is nauwkeuriger: God schiep de aarde in een begintoestand. Dan begrijp je meteen het vervolg: De aarde was **“nog ongeordend en leeg”** (Canisius-vert.). **“Woest en ledig”**, zegt onze vertaling (NBG). De Groot Nieuws vertaling zegt: **“God schiep in den beginne de hemel en de aarde. De aarde nu was onherbergzaam en verlaten.”** De Leidse vertaling heeft het over **“woest en vormeloos.”** De King James: **“zonder vorm en leeg.”** De Septuaginta, de Griekse vertaling van het Hebreeuwse Oude Testament zegt het wel heel mooi (die vertaling is omgezet in het Engels): de aarde was **“unsightly and unfurnished”**. De aarde was nog niet mooi, nog *niet sierlijk*, nog *niet gemeubileerd*. Nog niet ‘bekleed’, nog niet voorzien van wat God voor de mens nodig achtte. Dat kunnen we begrijpen. De aarde is op dat moment wel tot aanzijn geroepen, maar nog niet geschikt om de mens op te laten leven. De aarde moet nog ‘aangekleed’ worden, moet nog ‘gemeubileerd’ worden, bekleed worden met alles wat nodig is om het leven van mensen mogelijk te maken en te ondersteunen.

De andere planeten zijn ongeordend

Ik vermoed dat de hierboven geschetste toestand waarin de aarde geschapen is (nog niet door God bekleed) de toestand is waarin de overige planeten van het zonnestelsel nu zijn. God is met de aarde verdergegaan; met die andere planeten niet. We hebben in onze tijd een concreet beeld gekregen van het landschap op de maan, van het oppervlak van Mars. Beide zijn woest en leeg, onherbergzaam en niet mooi. Als God het wil, kan dat natuurlijk nog veranderen. Zo goed als God met de aarde verder is gegaan, zal Hij ook met andere planeten verder kunnen gaan. Zij zullen in den beginne niet voor niets tot aanzijn geroepen zijn.

De planeet Mars

Ordering door middel van de scheppingsdagen

God gaat de aarde ordenen, de aarde bekleden. Hij gaat de aarde voorzien van al het nodige om de mens te kunnen ontvangen.

Dat geschiedt in een aantal scheppingsdagen. Iedere scheppingsdag begint met een 'volheid des tijds.' Met een morgen waarin God spreekt, waarin God openbaart wat Hij in die fase van de ontwikkeling gaat doen. Daarna zet het proces zich in werking en gebeurt wat God zegt, komt tot stand wat Hij heeft gesproken. Zijn woorden krijgen vorm en gestalte. *Zijn woorden volbrengen, waartoe Hij het zendt.* Zoals dat nog steeds gebeurt, zegt Jesaja 55:11.

En aan het einde van zo'n tijdperk, in de avond, is voltooid wat God in de ochtend heeft gesproken. En ziet God dat het goed is. Daarna nadert een nieuwe volheid des tijds waarin God weer gaat spreken, waar zich weer een nieuwe morgen aandient en een nieuwe fase in de verdere bekleding van die aarde ingaat. Steeds weer zullen al Gods engelen daarbij gejuicht en gejubeld hebben. Dat kunnen wij ons wel voorstellen, dat staat ook in Job 38:7.

De eerste scheppingsdag

Dan zegt God: **"Er zij licht"** (Gen.1:3). De eerste volheid des tijds gaat in. God gaat verder met de aarde, Hij scheidt licht in de duisternis op aarde. Licht ontstaat als materie in een hogere energietoestand wordt gebracht. De materie gaat die 'extra' energie dan uitstralen in de vorm van licht. Voor een lichtbron heb je dus niet alleen *massa* nodig, maar ook een ongelofelijke hoeveelheid *energie* om die massa in een energietoestand te brengen van waaruit ze licht kan gaan uitstralen. Als God het *licht* tot aanzijn roept, is dat opnieuw iets geweldigs. De zon is ongeveer 333.000 keer zwaarder dan de aarde. De temperatuur op het oppervlak van de zon

bedraagt ongeveer 6000 EC, in de kern is zij nog veel en veel warmer. Wat een onvoorstelbaar grote hoeveelheid energie is er nodig geweest om die zon tot aanzijn te roepen, en haar tot een voortdurende bron van licht te stellen... God, hoe groot bent U!

Een opkomende vraag: eerst het licht, dan de zon?

Je zult misschien zeggen: de zon is toch pas later geschapen? Ik vermoed dat God bij het scheppen van licht op die eerste scheppingsdag alle lichtbronnen tot aanzijn brengt die Hij voor het leven op aarde nodig acht. Maar omdat er op aarde nog zo weinig geordend is en er nog zoveel waterdamp uit de aarde opstijgt (Gen.2:6) zijn de bronnen van dat licht nog niet zichtbaar. Het licht is nog diffuus. Op de vierde dag scheidt God de zon en de maan (Gen.1:14). De vertaling van Reisel tekent hierbij aan: de bedoeling kan zijn: Laten de (achter nevel schuilgaande) lichtbronnen nu op aarde zichtbaar worden. Dat kan ook op dat moment, want op de tweede dag heeft God het uitspannel geschapen. Vóór de schepping van het uitspannel is er nog geen scheiding van de wateren. Als God op de eerste dag het licht tot aanzijn roept, bereikt dat licht de aarde nog niet 'rechtstreeks', maar als door een nevel, als door mist heen. Met het scheppen van licht maakt God *scheiding* tussen licht en duisternis: Hij laat het licht opgaan in de 'licht-loze' toestand van de stoffelijke wereld.

Het ritme van dag en nacht ontstaat

Door het draaien van de geschapen hemellichamen ontstaat er op aarde een afwisseling van licht en duisternis, van dag en nacht. Hiermee scheidt God het ritme van dag en nacht; Hij acht dat nodig voor alles wat Hij op aarde tot leven wil laten komen. De wateren en de bergen op aarde hebben dat ritme niet nodig. Ze blijven stromen en blijven staan: dag en nacht. Maar planten, dieren en mensen hebben dat ritme wél nodig om geordend te kunnen leven. Het ritme van dag en nacht is van belang voor rust en evenwicht, voortgang en stabiliteit. Wat een oneindige wijsheid van God!

De tweede scheppingsdag

Dan volgt de tweede dag. **"Daar zij een uitspannel"** zegt God. God maakt een hemelkoepel. Hij maakt een waterscheiding: een waterdampgewelf rondom de aarde waarvan de huidige dampkring het restant is. Dat oorspronkelijke gewelf heeft een veel grotere functie gehad dan onze dampkring nu. Het is bij de zondvloed door demonisch geweld in elkaar gezakt, we gaan daar later nog over spreken. Het waterdampgewelf beschermt de aarde. Door dat waterdampgewelf wordt het licht van de zon getemperd en wordt het nuttige deel van die

straling doorgelaten. Het klimaat binnen die hemelkoepel wordt zeer gelijkmatig. God schiept op deze wijze het juiste klimaat voor het toekomstige leven op aarde. Alles wordt van tevoren gereed gemaakt, in een orde die je alleen van God kunt verwachten.

In die periode ontstaat er op aarde een gelijkmatig, paradijselijk klimaat met een aangename, stabiele temperatuur. Na het scheiding maken tussen de watermassa's boven de aarde, maakt God ook scheiding tussen de wateren op aarde, waardoor er droog land ontstaat naast de zee. Het droge land bestemt Hij voor de mens en de kruipende dieren, de zee voor de zwemmende dieren. Allemaal tevoren klaargemaakt. Schitterend! De aarde wordt bewoonbaar gemaakt.

Ontzag voor God

Als je dit zo op je in laat werken, dan zie je God aan het werk: met grote zorgvuldigheid, in oneindige wijsheid. Op basis van een tevoren bedacht plan, stap voor stap, vanaf den beginne. En nog steeds werkt God in die lijn door. *Als je naar de schepping kijkt, kun je in contact komen met de Schepper. Als je verder kijkt dan je neus lang is, kun je God leren kennen, zoals Hij is, zoals Hij denkt, zoals Hij schiept, zoals Hij werkt. Het vervult mij met eerbied en ontzag. Wie is een God als Hij? Het brengt mij tot lofprijzing en aanbidding. U ook? (wordt vervolgd).*

Noot van Cees Visser voor wie de studies niet alleen wil lezen, maar ook beluisteren: De link die in dit derde deel naar het 'Overzicht Oude Testament' verwijst, werkt voor alle lezers van Hoger-op. Die pdf staat in het openbare gedeelte van onze website. Daar loopt men dus niet tegen een 'drempel' op. Maar dat geldt *niet* voort het beluisteren van de bijbehorende mp3's van de OT-studies. Die staan in het afgeschermd gedeelte van onze website, waarvoor een eenvoudige, eenmalige registratie nodig is. Dat zullen we onderaan het artikel in Hoger-op (blijven) vermelden. Bij die registratie op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/> ontvangt men automatisch een 'media-account', waarmee men direct toegang krijgt toe alle beschikbare mp3's (en mp4's) op onze website. De OT-studies zijn dan te beluisteren op: <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>

WIJSHEID UIT HET SPREUKENBOEK (7-slot)

De persoon Salomo

Door Jan de Jong

Salomo, de zoon van David en Batseba, de koning in de gouden eeuw van Israël. God sprak tot Salomo in een droom en legde hem het volgende voor, "Vraag; wat zal ik u geven?"^A Salomo antwoordde.

"Geef uw knecht een opmerkzaam hart, opdat hij uw volk richtte door te onderscheiden tussen goed en kwaad, ...".^B Jezus zei, "zoek eerst het koninkrijk van God en zijn

gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden.^C "Dit alles ", is rijkdom voorspoed en alles waar heidenen zich in deze wereld druk om kunnen maken. Salomo zocht Gods gerechtigheid eerst. En "al dat andere" heeft hij ook gekregen.

Salomo's politieke bondgenootschappen

Salomo trouwde met de dochter van de Farao van Egypte.^D Dit soort huwelijken hadden meestal ook een politieke bedoeling. Hier werd een verbond met Egypte gesloten. In de loop van de tijd verzamelde Salomo totaal 700 vorstinnen en 300 bijvrouwen. Daaronder waren Moabitische, Ammonitische, Edomitische, Sidonische en Hethitische vrouwen.^E Deze vrouwen kwamen allemaal uit de volken die zijn vader David in de vele oorlogen had overwonnen. De politieke verbonden verklaren ten dele de reden van Salomo's verzameling vrouwen. Onder deze 1000 vrouwen had Salomo niet één "goede" gevonden.^F Hij haalde dan ook zijn Egyptische vrouw weg uit de stad van David, want Salomo wilde niet dat zij in de heilige plaatsen zou komen.^G

Salomo's scheepvaart

Salomo verbond zich ook met de Sidoniërs door zijn vriendschap met koning Hiram, die ook een vriend van David was geweest. Het volk waar Hiram over regeerde woonde in Tyrus en Sidon. Zijn volk (Fenicieërs) waren de beste zeevaarders van die tijd met ongelooflijk nauwkeurige kaarten van zeeroutes. Salomo had een vloot in zee samen met de vloot van Hiram.^H Zoals David met Israël militair de sterkste macht was in het Midden Oosten, zo had Hiram de sterkste maritieme mogelijkheden, en Egypte had de beste en indrukwekkendste bouwtechnologie. En Salomo combineerde de voordelen van deze drie specialismen tot het maximum. Salomo overtrof alle koningen der aarde in rijkdom en wijsheid. De gehele aarde verlangde ernaar om Salomo te zien en bracht exotische geschenken mee.^I

Salomo's handel

Veel lezers van de bijbel betwijfelen of het klopt dat Salomo alle koningen der aarde overtrof in rijkdom en dat de gehele aarde ernaar verlangde Salomo te zien. Velen zijn geïnfecteerd door een evolutionistische geschiedenis opvatting. Men denkt dat vroeger alles primitief was en dat wij nu pas een technologisch gevorderde beschaving hebben. Wij zijn toch zeker verder ontwikkeld dan de beschaving van 3000 jaar geleden? Met zo'n foutieve instelling kun je deze geschiedenis niet plaatsen. Archeologisch onderzoek en nuchtere observatie van bijvoorbeeld piramiden, leren ons echter iets anders.

Van Australië tot Canada en Zuid-Amerika zijn er vondsten gedaan die de aanwezigheid van Fenicische- en Israëlitische schepen bevestigen. Dit alles rond het jaar 1000 v. Christus, nu zo'n 3000 jaar geleden. En inderdaad wij weten dat

zeilschepen er in die tijd ook drie jaar over deden om de wereld rond te varen.¹ Fragmenten van scheepskarten uit die tijd tonen een verbluffende kennis van zeeroutes en landen. Oneindig veel archeologische vondsten bevestigen de contacten vanuit Israël met de hele wereld. Behalve die contacten bevestigen deze vondsten ook technologieën waar wij gewoon geen weet van hebben. Wij hebben ten onrechte uit ons hoofd geleerd, dat in 1492 Columbus Amerika ontdekte.*

Salomo's wandel

Salomo is goed begonnen zoals we boven hebben gezien. In toenemende mate is hij helaas afgeweken van wat er geschreven was in de wet.^k Hierin staat hoe koningen in Israël moeten leven. Een koning mag bijvoorbeeld niet veel paarden houden. Salomo had 12.000 ruiters dus veel paarden. Die paarden kwamen uit Egypte (is Mizraïm).^l Ook zou de koning niet veel zilver en goud bijeen moeten brengen, maar tijdens Salomo's regering was het zilver zo overvloedig als stenen.^m Ook mag een koning niet veel vrouwen nemen, "opdat zijn hart niet afwijke."ⁿ Salomo heeft o.a. met zijn 700 vrouwen en 300 bijvrouwen alle records gebroken in het overtreden van deze regels. Aan het eind van zijn leven overtreft Salomo al zijn vorige overtredingen door een tempel te bouwen voor afgoden en zelfs afgoden te aanbidden. Een onvoorstelbaar einde van zo'n koning.

Profetie over het leven van Salomo

De profeet Natan ontving in de nacht een woord van God voor koning David m.b.t. Salomo.^o God zal het koningschap van Davids zoon bevestigen. God zal voor hem tot een vader zijn. Maar als Salomo ongerechtigheid bedrijft, zal hij "getuchtigd worden met de roede van mensen en met slagen van de mensenkinderen."

De scheuring van het rijk direct na zijn dood is slechts één voorbeeld van deze tuchtiging. Vanwege David gebeurt dit niet tijdens het leven van Salomo.^p Alleen vanwege David blijft er na de scheuring nog wat over van het rijk.^q Maar in deze profetie komt ook Gods genade in beeld. "Maar Gods goedertierenheid zal van Salomo niet wijken". Een ongelooflijke belofte, die koning Saul niet had gekregen. De zegen van het leven van Salomo heeft zich beperkt tot zijn 40-jarige regeringsperiode op aarde. De zegen van Davids leven overtreft verre zijn regeringsperiode. David staat model als koning vanwege zijn volledige toewijding aan God. Tot 400 jaar na zijn dood worden de koningen nog aan David afgemeten en ontkomen zij, dankzij David, aan oordelen.^r Een pracht illustratie van de tekst; "Ik doe barmhartigheid aan duizenden die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden."^s

^A 1 Koningen 3 vers 6. ^B 1 Koningen 3 vers 9. ^C Mattheüs 6 vers 33. ^D 1 Koningen 3 vers 1 en 1 Koningen 7 vers 8. ^E 1 Koningen

11 vers 1-4. ^F Prediker 7 vers 28-29. ^G 2 Kronieken 8 vers 11. ^H 1 Koningen 10 vers 21 en 22. ^I 1 Koningen 10 vers 24-25. ^J 1 Koningen 10 vers 22. ^K Deuteronomium 17 vers 14 -20. ^L 1 Koningen 10 vers 28. ^M 1 Koningen 10 vers 27. ^N Deuteronomium 17 vers 17 ^O 2 Samuël 7 vers 4-17. ^P 1 Koningen 11 vers 12. ^Q 1 Koningen 11 vers 36. ^R Jesaja 37 vers 35. ^S Exodus 20 vers 6.

* Uit: "Onbekend Israël van David tot vandaag" van Steven M. Collins. en "Geheimen uit de oudheid" van Jonathan Gray.

**Scheppende liefde
overvloedig barmhartig
onvoorstelbaar groots
omarmend helend
door niets te evenaren
wonderlijk proces
leven echt leven
onuitsprekelijk kostbaar
en o zo kwetsbaar
gekend geliefd
een jubel diep van binnen
ongelofelijk
ruimte tegemoet
oneindige bestemming
klapwiekend omhoog**

Altine Bramer

VAN DE PIONIERS

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE FILIPPENZEN (6)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Filippenzen 3:12-21

12,13. *Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben. Broeders, ik voor mij acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb,*

Paulus heeft zichzelf een doel gesteld: hij wil in alles gelijkvormig zijn aan de Heer. Hij doet zijn best om een navolger van Christus te zijn en te wandelen op aarde, zoals deze gewandeld heeft, om dan net als zijn Meester te lijden en te sterven, en daarna deel te nemen aan dezelfde heerlijkheid. Hij weet dat daar volmaaktheid voor nodig is, zoals er staat: **'Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is!'** (Matth. 5:48). Hij weet ook dat hij deze volmaaktheid nog niet heeft bereikt. Volmaakt zijn is het volledig afgezonderd zijn van het kwaad en hersteld in lichaam, ziel en geest. Toch houdt hij dit doel steeds voor ogen. Hij jaagt ernaar, zoals iemand die meedoet aan een hardloopwedstrijd zich inspant om de eindstreep te bereiken. Paulus weet dat hij net als Petrus geroepen is om in de voetsporen van Christus te treden (1 Pet. 2:21). Hij beseft dat hij uit de wereld is gegrepen en is overgezet in het Koninkrijk van de geliefde Zoon van God (Kol. 1:13), niet alleen om gered te worden, maar ook om het evenbeeld van de Zoon te worden (Rom. 8:29). **'En die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt!'** (Rom. 8:30). Nogmaals erkent de apostel dat hij dat doel nog niet heeft bereikt, maar hij heeft er alles voor over. Hij heeft zijn hele leven erop ingesteld om dat te bereiken.

14 *maar één ding (doe ik): vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus.*

Paulus vergelijkt zich hier met een hardloper. In 1 Korinthiërs 9:24 staat, dat er op de renbaan maar één de prijs kan winnen. Natuurlijk bedoelt de apostel niet dat er maar één mens het doel bereikt en dan ook nog ten koste van anderen die hetzelfde doelwit najagen en die hij voorbij rent. Hij wil immers dat allen deze prijs behalen. Hij schrijft in hetzelfde

vers: **'Loopt dan zo; dat gij die behaalt'**. In Kolossenzen 2:18 zegt hij: **'Laat niemand u de prijs doen missen'**. Iedere christen doet mee aan deze wedstrijd om te winnen, maar hij wedijvert niet met zijn medechristenen. De eigenlijke tegenstanders zijn de machten der duisternis die hem de prijs willen doen mislopen. Door de kracht van de Geest en door de gaven van de Geest kan de christen deze machten overwinnen, want hij heeft de 'langste adem'. Een van de obstakels die de boze op de weg naar de heerlijkheid legt, is de herinnering aan vroegere zonden en tekortkomingen. Hij is de aanklager van de broeders (Op. 12:10) en er zijn veel christenen die over dit struikelblok vallen. Paulus zegt echter: **'Het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden!'** (2 Kor. 5:17, HSV). Jezus zelf leerde: **'Niemand die zijn hand aan de ploeg slaat en kijkt naar wat achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk van God'**. (Luk. 9:62, HSV). Daarom spreekt de apostel: **'Eén ding doe ik, vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt...'** (Fil. 3:14a). Zijn zonden zijn immers betaald door het bloed van Jezus. Hij strekt zich nu uit naar wat hem nog te wachten staat: het volle heil en de onvoorstelbare heerlijkheid waarover hij schreef: **'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben'** (1 Kor. 2: 9, HSV). Voor de tweede keer zegt hij uitdrukkelijk dat hij naar het doel jaagt om de prijs te ontvangen. Hij ziet er met reikhalzend verlangen naar uit, niet alleen voor zichzelf, maar omdat het Gods bedoeling was, al vanaf het ogenblik dat Hij hem riep. Gods eer en Gods heerlijkheid zijn erbij betrokken, om te zorgen dat de mens het gestelde doel bereikt. Gods kracht en wijsheid zijn zo groot, dat dit doel niet alleen bereikt kán worden, maar ook bereikt zál worden! Hij brengt tot stand wat Hij zich in zijn liefde en barmhartigheid heeft voorgenomen. Het antwoord op de vraag hoe men de prijs zal verwerven, is: In Christus Jezus zijn al zijn beloften ja en amen (2 Kor. 1:20). Dat wil zeggen: als iemand blijft in het lichaam van Christus, zijn woord bewaart en vertrouwt op de Geest die in hem is, dan zal hij dit zeker bereiken. De roeping komt van God, want **'Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht; door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur'** (2 Pet. 1:3-4)

15,16. *Laten wij dan allen, die volmaakt zijn, aldus gezind zijn. En indien gij op enig punt anders gezind zijt, God zal u ook dat openbaren; maar hetgeen wij bereikt hebben, in dat spoor dan ook verder!*

Vers 15 lijkt in tegenspraak met vers 12, waar Paulus stelt dat hij nog niet volmaakt is. In deze twee verzen wordt het woordje **volmaakt** echter net iets anders gebruikt. In vers 12

verwijst het naar de hoogste trap van ontwikkeling, waarin er geen sprake meer is van enig gebrek, terwijl in vers 15 wordt bedoeld: volgroeid zijn, een geestelijke rijpheid of volwassenheid bereikt hebben. De tekst bedoelt dat degenen die volmaakt zijn, dus de vaders in het geloof (1 Joh. 2:13-14), deze kennis en manier van denken bezitten. Paulus begrijpt dat niet iedereen volledig inzicht heeft in het plan en doel van God. Er zijn ook nog kinderen en jongeren in het geloof (1 Joh. 2:12-13). Die leven nog bij de eerste beginselen of het fundament (Hebr. 6:1-3). Paulus wekt hen op om niet alleen maar stil te staan bij de schuldvergeving of te blijven steken in de heiligmaking, maar om in het spoor van de genade verder te gaan en om de weg van het heil en de heerlijkheid tot het einde toe te bewandelen. Wanneer zij zich als pasgeboren zuigelingen uitstrekken naar de zuivere melk van het Woord zal God hen openbaren wat ze moeten weten om verder te groeien (1 Pet. 2:2). Het is belangrijk om telkens weer een volgende stap te zetten op de weg die nog veel verder omhoog voert. Het is een doorgaand proces. Men mag dus nooit zeggen: 'Wij zijn ver genoeg en hebben het doel voor ons leven bereikt.'

17. *Weest allen mijn navolgers, broeders, en ziet op hen, die evenzo wandelen, gelijk jij ons tot voorbeeld hebt.*

De Heer heeft ons een voorbeeld van christelijk leven en van een wandel in de hemelse gewesten nagelaten (1 Pe 2:21). Paulus is in de voetsporen van zijn Meester getreden, zoals hij schrijft in 1 Korinthiërs 11:1: *'Wordt mijn navolgers, gelijk ook ik Christus navolg.'* Hij roept nu ook de Filippenzen op om hetzelfde te doen. Hij weet zeker dat ze dan op de goede weg zijn. Ook andere broeders, medewerkers, voorgangers en oudsten kunnen een voorbeeldfunctie hebben. Dit zijn mensen die niet alleen dezelfde boodschap brengen, maar dit ook op dezelfde wijze in praktijk brengen. Paulus zelf heeft *alles prijsgegeven* om het voorbeeld van zijn Heer na te volgen. Hij hoopt dat de Filippenzen hem daarin zullen volgen.

18,19. *Want velen wandelen - ik heb het u dikwijls van hen gezegd, maar nu zeg ik het ook wenende - als vijanden van het kruis van Christus. Hun einde is het verderf, hun God is de buik, hun eer stellen zij in hun schande, zij zijn aardsgezind.*

Paulus wil nogmaals de aandacht van de Filippenzen vragen voor deze heilige levenswandel. Toen hij nog bij hen was, heeft hij hen vaak gewaarschuwd voor mensen die het kruis van Christus aanvaarden met het hele evangelie, maar van wie de levenswandel daar niet mee overeenstemt. Zij aanvaarden de schuldvergeving door het kruislijden van Christus, maar verder wandelen zij als mensen die vijanden zijn van dit kruis, die leven alsof ze Jezus niet hebben aangenomen. De uitwerking van het evangelie is niet te zien in hun leven. Paulus heeft veel verdriet over dit soort bekeerlingen, die niet verder zijn gekomen. Zij wandelen niet

in de hemelse gewesten, maar blijven aardsgezind. Ze richten zich op de zichtbare dingen. Zij zoeken *'de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven'* (1 Joh. 2:16, HSV), net als de omringende wereld die niets moet hebben van de prediking van het kruis. Hun God is de buik, dat wil zeggen dat de inspiratie van hun leven voortkomt uit hun natuurlijke begeerten en dat ze hun blijdschap hopen te vinden in de bevrediging van deze begeerten. Wanneer hun begeerten door de boze op een verkeerde weg worden gelokt (Jak. 1:14), brengt de bevrediging ervan hen alleen maar schande, terwijl ze daar eigenlijk hun roem en heerlijkheid uit hadden willen putten. Dit geldt niet alleen voor de zondige seksuele bevrediging, maar ook voor de dorst naar geld, goederen, eer van mensen, aardse macht en alles wat de wereld verder te bieden heeft. Zij denken ondanks deze aardse en ongeestelijke manier van denken dat ze het doel van God, de volmaaktheid, toch wel zullen bereiken, desnoods bij toverslag na het sterven! Maar hun einde of hun afloop is het verderf, dat wil zeggen: de vernietiging van hun mens-zijn door de wetteloosheid.

20,21. *Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als Verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen.*

Nu gaat Paulus de mensen beschrijven, die wél in de hemel wandelen. Dezen zijn zich ervan bewust dat ze zijn overgezet uit de duisternis in het rijk van het licht (Kol 1:13). Zij zijn geboren, wandelen, strijden en verzamelen schatten in de onzichtbare wereld. Hun doel is de volmaaktheid. Ze hebben het niet gegrepen, maar zij verwachten Jezus Christus als Verlosser, dat wil zeggen als Bevrijder voor hen die reeds rechtvaardigen zijn door het geloof. Een kind van God dat gebonden is, moet nog worden bevrijd en genezen. Het gaat bij Paulus niet alleen over het herstel van de innerlijke mens, maar ook over dat van het lichaam. De Geest die Jezus uit de doden opgewekt heeft, zal ook het sterfelijke lichaam levend maken (Rom. 8:11) en tenslotte ook het vernederde lichaam veranderen in een verheerlijkt lichaam, dat gelijk is aan het verheerlijkte lichaam van Jezus Christus. Er zijn machten die dit herstel en deze verheerlijking van het lichaam willen beletten, maar Gods Geest is zo krachtig, dat Hij al deze wetteloze geesten kan onderwerpen en krachteloos maken, zodat het doel van God geopenbaard kan worden (*wordt vervolgd*).

'De hemel is geen verlengstuk van de aarde, maar de onzichtbare geestelijke wereld'

(J.E. van den Brink)

'GOUD VANOUDS'

Roel Koster

Ditmaal de aandacht voor twee toespraken van Roel Koster, de ene gehouden in de VEG Den Haag over het actuele onderwerp 'Klimaatverandering' en de andere uitgesproken in de VEG 'De Ark' te Alphen a/d Rijn over 'Daniël' (een samenbundeling van enkele toespraken in zijn thuisgemeente Den Haag).

De prediking over 'Klimaatverandering' kan je downloaden via [DEZE](#) link. De toespraak over 'Daniël' uit Alphen is [HIER](#) te beluisteren.

LIEDEREN om te luisteren

Woensdag, op de Bijbelkring, wilden we eindigen met een danklied. Meteen schoot Lied 149 (Kapelklanken) mij in gedachte: **De milde gever** met dat prachtige slot! [Hierbij](#) de link van de video.

De koortjes uit de Kapelklanken zijn meestal vrolijk en voor als het een keer in je leven niet zo gaat als je wel zou willen dan zijn koor 1 en 2 wel van toepassing. Daarom deze 2 koren (video's) uit de Kapelklanken:

[Koor 1 - Ik vermag alle dingen in Hem](#)

[Koor 2 - Houd moed, wees sterk](#)

Indertijd heeft de jeugd (Schakels) ook hun best gedaan hun liederen vast te leggen zodat iedereen ze kan beluisteren.

Dit is de eerste van een complete CD met schakelliederen.

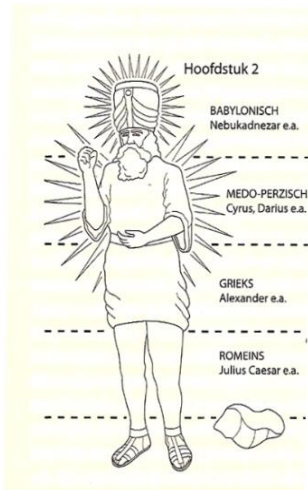
[Schakels 1 - Een lied voor jou](#)

Henk Verbeek

LEER HEM KENNEN!!!

TEN GELEIDE

Het geloof is door het horen en dat is begrijpelijk. Als ik ergens niet van op de hoogte ben, dan is het heel moeilijk om daar geloof aan te geven. En nog moeilijker is het dan om werkelijk iets aan je geloof te hebben. Een kreet zoals "Er zal wel 'iets' zijn", geeft dan ook weinig steun en zekerheid.

Nu is het laatste wat we willen, dat iemand zijn geloof aan ons opdringt, we willen zo graag zelf denken en hebben daar groot gelijk in.

De serie artikelen (nu als reeks voor 'Hoger-op') die ik samengebundeld heb, reikt onderwerpen aan die gedachten over "het geloof" weergeven. Niet alleen over "geloof" maar ook over "vertrouwen", "liefde", "vreugde" en vele andere onderwerpen. Al die gedachten vinden hun oorsprong in de Bijbel. Ik heb voor de onderwerpen gebeden, nagedacht, gesproken en geschreven.

Dit alles heeft me veel plezier en voldoening gegeven. En dat wens ik u ook toe, ga eens een stukje lezen, bid ervoor, denk erover na en vooral geniet ervan.

Dank aan de mensen die mij omringden en stimuleerden dit te doen. Ook dank aan onze dochter, Evelien van Eekeren, die op haar unieke wijze, de stukjes van een tekening voorzag. Wat is het heerlijk om zekerheid te hebben.

Wat is het heerlijk om de zin van het leven te zien.

Wat is het heerlijk om te zien welke plek de mens heeft in de hele schepping.

Wat is het heerlijk om te weten dat God je kent en van je houdt.

Wat is het heerlijk om te weten dat er een goede God is die trouw is aan Zijn plan. Snoep van deze korte stukjes en ik hoop dat u er rijker en gelukkiger van wordt!

Illustratie van Evelien van Eekeren

Christiana van de Velde-Zuure

LEER HEM KENNEN! (1)

Door Christiana van de Velde-Zuure

HEER, LEER ONS BIDDEN!

Wat zegt de bijbel over bidden?

Een van de eerste gedachten die ik bij mezelf moest veranderen was, dat ik helemaal goed moest zijn, helemaal zuiver moest zijn, anders zou mijn gebed niets uithalen.

Eigenlijk draait het dan weer op wat ik ben, wat ik doe. Maar het gaat om God en om mijn geloof.

U kent het verhaal van Abraham, hij kwam in een vreemd land en hij was bang dat ze hem daar zouden vermoorden als ze hoorden dat Sara en hij getrouwd waren. Sara en hij spraken af: we zeggen dat we broer en zus zijn.

En wat gebeurt er? In Genesis 20 laat Abimelek Sarah weghalen, ze is een mooie vrouw en hij wil haar hebben. Maar God grijpt in. Sarah is getrouwd en hij moet haar laten gaan. Abraham had notabene een 'halve waarheid' verteld.

Sara was zijn zuster maar het allerbelangrijkste, Sara was zijn vrouw.

En toch beschermt God Abraham en Sarah, want Abraham is een profeet. Abraham leefde met God, Abraham geloofde Hem.

Met andere woorden: God beschermt je, leidt jouw leven omdat je Zijn kind bent. Je bent Zijn eigendom, omdat jij in Zijn Zoon gelooft. Niet omdat je alles al helemaal goed doet, maar omdat jij bij Hem hoort en meewerkt aan Zijn plan.

Ik vind dit geweldig, ik hoef geen krachtpatser te zijn, geen perfectionist, niet alles te kunnen. Hij houdt van mij, omdat ik door Jezus Zijn kind ben geworden en dat ik zo graag wil meewerken aan Zijn plan.

Nog een heel mooi stukje wil ik delen.

U kent het verhaal van Hanna in 1 Samuël 1. Ze was diep bedroefd staat er, ze kon geen kinderen krijgen en dus ook niet in de geslachtslijst komen te staan, waaruit de Messias geboren zou worden.

Ze gaat ieder jaar naar de tempel. En daar zegt ze alles aan God, diep bedroefd, vol smart, grote zorg, nou sommige van ons hebben zo'n gemoedstoestand van diepe droefheid zelf wel meegemaakt.

Eli, de priester, ergert zich, is dat mens nou dronken denkt hij, maar dan vertelt Hanna hem over haar gebed over haar pijn en wat zegt Eli, geïnspireerd door Gods Geest, hij was een priester een profeet, hij geloofde God. Ga heen in vrede en de God van Israël zal u geven wat u Hem gebeden hebt. Geweldig hè. Onze Vader ziet het hart aan! Je hebt van die zeurpieten die zeggen: je gebruikt niet de juiste woorden, je bidt te lang, je bidt te kort, je huilt te veel, je huilt te weinig, je bidt te standaard, voor de kritiek van de duivel doe je het altijd fout.

Maar God, onze Vader ziet je hart. Hij ziet je verlangen, je pijn, je verdriet en Hij troost, geeft hoop, geeft toekomst.

En wat is het al helend dat Hanna zich helemaal had uitgesproken voor Hem, maar ook voor Eli.

Nog een verhaal waar we van kunnen leren. Dat vind je in 2 Koningen 4.

Het gaat hier over een Sunammitische vrouw die bovenop haar huis een vertrek had laten bouwen voor de profeet Elisa. Als dank voor haar gastvrijheid, beloofde Elisa haar een zoon. De man van deze Sunammitische vrouw was al heel oud en zij geloofde niet, dat dit mogelijk kon zijn.

Toch gebeurt het want Elisa was een man Gods, een mens die God geloofde en in wiens leven de kracht en liefde en beweging van God functioneerde.

De vrouw krijgt een zoon en later als jonge knaap krijgt die zoon vreselijke hoofdpijnen en sterft.

De vrouw gaat voor hulp onmiddellijk naar de man Gods. Zij wist bij wie ze moest wezen. Zo zeker wist ze dat, zodat ze tegen haar man zegt: Wees maar gerust. Zij was zelf gerust.

Dat zinnetje hè, WEES MAAR GERUST, ik ga naar de man Gods. Ik ga naar God, zo zeker weten, terwijl voor ogen het volkomen afgelopen is, de jongen is dood.

Hoe vaak komt het niet voor dat alles zinloos lijkt, maar let erop waar je naar toe gaat. Je gaat naar de bron van leven, naar je oorsprong, naar je Vader, die van je houdt. En die bij machte is, door zijn Geest in jou, Zijn leven te verwezenlijken. Ik wil een paar dingen zeggen over wat Jezus over bidden zegt. **“Al wat je in het gebed gelovig vragen zult, zul je ontvangen”** (Matt. 21:22).

Het komt dus OP JE GELOOF IN HEM aan en niet op je geloof in de kracht van de duisternis. Je geloof moet groeien, mijn geloof moet groeien. Maar dat is niet erg, Jezus zegt zelfs, al is je geloof zo klein als een mosterdzaadje.

Hoe groeit nu mijn geloof? Hoe gaat dat gebeuren? *Enkel en alleen door Hem steeds beter te leren kennen!* Hoe deed Hij het? Wat zegt Hij? Waar haalde Hij zijn kracht vandaan?

Om iemand te leren kennen moet je met hem omgaan naar hem luisteren, met hem bezig zijn.

De Bijbel zegt: **“Koester gedachten van heil”** (Jer. 29:11). Het zijn vitamintjes voor je hart.

De Heer leert ons ook naar iemands hart te kijken. Hij zegt: **“wacht u voor de Farizeeën... die voor de schijn lange gebeden uitspreken”** (Matt. 23:14).

Want schijn is leugenachtig en komt van de vader der leugen, het kan dus ook geen goede vruchten voortbrengen.

Kijk naar iemands hart: is daar geloof, is daar liefde. Kijk naar je eigen hart, is daar geloof, is daar liefde. Vraag dan maar wat je nodig hebt en vertel maar waar je mee zit en je zult versteld staan van de vruchten.

Ook geeft de Heer ons zomaar advies over hoe we moeten bidden. Het allerbeste advies en vaak toch zo moeilijk:

“Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen” (Matt. 5:44).

Och zul je zeggen, ik heb geen vijanden en wie vervolgt mij nou? Haal het eens wat dichterbij naar je toe. Die ene mens waar je je steeds weer aan irriteert, waar je liever geen gesprek mee aanknoopt. Die je echt niet begrijpt, waar je echt niet mee op dezelfde golflengte zit.

Die bedoel ik, hij is geen vijand, wel knap lastig. Ga eens voor hem bidden, ga hem eens GOED doen, want dat is bidden ook: iets goeds geven aan de ander.

Een van de mooiste teksten in de Bijbel vind ik dat Jezus tegen Judas zegt: **“VRIEND”** (Matt. 26:50). Jezus

huichelde niet, Hij was niet sarcastisch, Hij meende dat. Ik vind dit zo mooi, ondanks Judas' verraad bleef Jezus van hem houden.

Gods liefde en trouw zijn blijvend, vertrouw er maar op! *(Wordt vervolgd).*

DE GEZONDE LEER (6)

Kenmerken van het volle evangelie

Waterdoop (5)

Door Jildert de Boer

Van de doop van Johannes naar de doop in de naam van Jezus

Het oude verbond, waarvan Johannes de Doper de laatste profeet was, kent de *bekering* tot God die Johannes de Doper predikte. In het nieuwe verbond is het Koninkrijk der hemelen aan de orde en is er sprake van *wedergeboorte*, een van boven uit God geboren worden. Dat begrip ‘wedergeboorte’, dat is: van boven geboren worden, kende men niet in het oude verbond, al zijn er wel profetieën die in die richting wijzen (Ezech. 11:19; Ezech. 36:26). In het oude verbond was het Koninkrijk der hemelen veelal nog gesloten, al zijn er meerdere Godsmannen die er een glimp van opvingen.

Na Pinksteren is er een nieuwe periode ingeluid, waarin voor de doop van Johannes in principe geen plaats meer is. We komen nog wel discipelen tegen die nog zijn blijven hangen in de overgangsfase van de doop van Johannes. We lezen van Apollos die in de weg van de Heere onderwezen en, omdat hij vurig van geest was, sprak en onderwees hij nauwkeurig de zaken van de Heer, maar hij wist alleen van de doop van Johannes. En hij begon vrijmoedig te spreken in de synagoge.

“En toen Aquila en Priscilla hem gehoord hadden, namen zij hem apart en legden hem de weg van God nauwkeuriger uit” (Hand. 18:25-26, NBG-vert.) De doop van Johannes was

“een doop van bekering tot vergeving van zonden” (Marc. 1:4). Daarover lezen we: *“En heel het Judese land en de inwoners van Jeruzalem liepen naar hem uit; en zij werden allen door hem gedoopt in de rivier de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden”* (Marc. 1:5). Ook

Johannes de Doper kende geen kinderdoop.

Toen Paulus in Efeze kwam trof hij enige discipelen aan en zei tegen hen: Hebt u de heilige Geest ontvangen toen u tot geloof kwam? (blijkbaar was dat geen automatisme!). En zij zeiden tegen hem: *“Wij hebben niet eens gehoord dat er een Heilige Geest is”* (blijkbaar hadden deze discipelen de Pinksterdag van Handelingen 2 gemist, waarop de Geest werd uitgestort). *“En hij zei tegen hen: Waarmee bent u dan gedoopt? En zij zeiden: Met de doop van Johannes. Maar Paulus zei: Johannes doopte wel een doop van bekering, maar hij zei ook tegen het volk dat zij moesten geloven in Hem die na hem kwam, dat is in Christus Jezus, en nadat zij dat gehoord hadden, lieten zij zich dopen in de Naam van de*

Heere Jezus. En nadat Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de heilige Geest op hen; en zij spraken in vreemde talen en profeteerden. En het waren bij elkaar ongeveer twaalf mannen” (Hand. 19:1-7). Dit was het begin van de gemeente te Efeze.

Paulus schroomde niet om te handelen en het nieuwe in de plaats te stellen van het oude. Hij stelde Jezus in plaats van Johannes en doopte diens discipelen *over* in de naam van de Heere Jezus (Hand. 19:1-5). Johannes was de voorloper en wegbereider van de Christus geweest, maar nu ging het om geloven in Christus Jezus en daardoor om de doop in Christus Jezus, dat is: gedoopt worden in Zijn dood en opstanding (Rom. 6:3-4). Het oude leven begraven door de dood in de dood en opstaan in een nieuw leven, evenals Christus uit de doden is opgewekt. Naast de doop in de naam van de Heere Jezus, legde Paulus ook de handen op voor de doop in de heilige Geest.

De reformator Johannes Calvijn deed moeite om er onderuit te komen, dat er in dit gedeelte (Handelingen 19:1-7) überhaupt van een *herdoop* sprake is, maar waarschijnlijk is zijn uitleg van deze verzen meer ingegeven door zijn bezwaren tegen de zogenaamde wederdopers in zijn tijd, dan door wat de Bijbel hier glashelder vermeldt.

Hieruit zien wij dat een ‘overdoop’ niet fout is, als de eerdere wijze van dopen niet overeenkomt met bijbelse doop door onderdompeling, zoals die in het nieuwe testament geldt. We denken aan de kinderdoop die ouders voor hun kinderen wilden, die wordt vervangen door de persoonlijke discipelendoop door onderdompeling. In het aangehaalde gedeelte is de doop van Johannes niet langer aan de orde en wordt deze overvleugeld door de doop in de naam van Jezus (Hand. 2:38; Hand. 8:16; Hand. 10:48).

Het Woord laten spreken

Ons standpunt is dat wij de kinderbesprenging niet tegenkomen in het Woord en daarom kiezen voor doop van gelovigen door onderdompeling. We denken aan het ludieke tractaat dat aan de buitenkant vroeg *‘Wat zegt de Bijbel over de kinderdoop?’* en bij het openvouwen aan de binnenzijde lege blaadjes toonde. Ik geef toe dat dit een scherpe en confronterende aanpak is die echter sommigen heeft wakker geschud.

Wij zien de kinderdoop als een lering van mensen die in de tweede eeuw na Christus is opgekomen en in de derde en vierde eeuw gemeengoed werd en zo in de kerkgeschiedenis verder is doorgegeven. Tegenwoordig is het een ‘leer der vaders’. Er mag evenwel wel eens getornd worden aan het als vanzelfsprekend blijven vasthouden aan de kinderdoop om te toetsen of deze überhaupt enige bijbelse basis heeft. Het bewijs daarvoor is op de keper beschouwd buitengewoon mager. Velen blijven het desondanks praktiseren als

automatisme. Van vijf verschillende apostelen zijn er één en twintig brieven in het nieuwe testament opgenomen. De kinderdoop vindt in het onderwijs van deze apostelen (Paulus, Johannes, Petrus, Jakobus en Judas) geen enkele steun.

Anderzijds is het zo dat veel ouders die hun kleintje ten doop houden dat lang niet altijd uit traditie of sociale contrôle doen, maar het vaak ook oprecht gelovig bedoelen, echter vanuit onwetendheid.

Toch is het veelal een gegeven vanuit de traditie waaraan sommigen stug en hardnekkig vasthouden. Vaak blijven zij gewoonweg doen wat zij nu eenmaal zo gewend zijn zonder dat nog eens aan de hand van de Bijbel te (willen) onderzoeken en toetsen. Bent u, ben jij bereid Gods Woord erop na te slaan en dat te gehoorzamen? Jezus zei over voorschriften van mensen: **“De geboden van God geeft u op, maar aan tradities van mensen houdt u vast. En Hij vervolgde: Mooi is dat, hoe u Gods geboden ongeldig maakt om uw eigen tradities overeind te houden!”** (Marc. 7:8-9, NBV). Wie ervoor openstaat om bij een beter (leren) verstaan van het bijbelse onderwijs over de doop een lang gekoesterde traditionele visie op te geven, heeft een edele gezindheid.

Discipelschap

Wees een ‘heelhartige’ discipel! Er staat: **“Maakt al de volken tot Mijn discipelen en doopt hen...”** (Matth. 28:19). Een kenmerk van een discipel is dat hij alles prijsgeeft om Jezus te volgen (Luk. 14:26-33). Maak van de doop geen ‘vijf-jaren-plan’, **sta op, aarzel niet langer en laat je dopen!** (Hand. 22:16).

Laat je niet binden door familiebanden, wat ze ook zeggen of doen. Snijd radicaal in Jezus’ naam de ‘geestelijke navelstreng’ door (Ezech. 16:4) en sla de hand niet aan de ploeg (kijk niet achterom); **“laat de doden hun doden begraven”** (Luk. 9:60). Dat houdt in: wees **MEER** aan God gehoorzaam dan aan mensen! Stop met dat halfzachte christendom.

“Als iemand tot Mij komt en niet haat (breekt met, NBV; van minder waarde acht; op de tweede plaats stelt) zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn” (Luk. 14:26-27). Jezus sprak eveneens: **“Wie vader of moeder liefheeft boven Mij. Is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard”** (Matth. 10:37).

Om Jezus te volgen moet je **de kosten berekenen** (Luk. 14:28-30), want aan discipelschap hangt een prijskaartje. **“Zo kan dan ieder van u die niet alles wat hij heeft, achterlaat (prijsgeeft, er afstand van doet), geen discipel van Mij zijn”** (Luk. 14:33). Om Hem te kunnen volgen als discipel, moet je innerlijk alles loslaten en ook uiterlijke zaken als die een

hindernis vormen (de vele bezittingen van de rijke jongeman [Matth. 19:21-22] bijvoorbeeld). **“En Petrus zei: Zie wij hebben alles achtergelaten en zijn U gevolgd”** (Matth.19:27). Hij nu zei tegen hen: **“Voorwaar, ik zeg u dat er niemand is die huis of ouders of vrouw of kinderen verlaten heeft om het Koninkrijk van God, die niet het veelvoudige zal terugontvangen in deze tijd, en in de wereld die komt, het eeuwige leven”** (Luk. 18:28-30).

Radicaal zijn

Haal flink de hark door je leven en ruk het onkruid met wortel en tak eruit! God wil je daartoe kracht geven door Zijn Geest. Laat er een definitieve breuk met je oude leven zijn, een 100% JA tegen de Heer en een radicaal NEE tegen de zonde en de duivel. Zo is de waterdoop een **doorbraak** in ons christenleven, maar het is niet een soort ‘doping’ of pepmiddel die je automatisch een beter geestelijk leven laat leiden. Laat dit getuigenis van wat God in je hart en leven gedaan heeft een **zichtbaar gedenkteken** zijn door je te laten dopen. De doop is een duidelijk keerpunt, een markering tussen het oude, zondige leven en het nieuwe leven met Christus en dat wordt **geproclameerd** door een openbare belijdenis en getuigenis van geloof in God.

De doop is een symbolisch teken, maar meer dan dat alleen: het is een uiting van **gehoorzaamheid** aan God in het proces van wedergeboorte, die belangrijk is in de geestelijke wereld. Als de duivel dan nog komt met zijn aanklachten, mag ons weerwoord zijn: **“ga jij maar vissen in mijn doopwater: daar ligt alles begraven.”** De doop is een wapen in de geestelijke strijd, om de boze ernaar te verwijzen dat je je hebt laten identificeren (= vereenzelvigen) met de dood en opstanding van Christus Jezus (**wordt vervolgd**).

[VOLLE EVANGELIE ZANGBUNDELS \(1\)](#)

Breekt uit in gejuich (BUIG-bundel)

Door de ontwikkeling van de boodschap van het Koninkrijk der hemelen in de periode Beukenstein (1960-1968) ontstonden er nieuwe volle evangeliegemeenten en werden enkele bestaande pinkster-en/of volle evangeliegemeenten vernieuwd qua visie. Er kwam behoefte aan liederen die geënt zijn op deze boodschap, waarbij de wandel en strijd van de christen in de hemelse gewesten en de openbaring van de zonen van God voluit in het vizier zou komen. Rond 1970 startte de Breekt uit in gejuich-bundel nadat er al met een zekere regelmaat losse, nieuwe liederen in Kracht van Omhoog waren gezet. De bundel werd uitgegeven door de

VEBA (volle evangelie Baarn), in samenwerking met het blad Kracht van Omhoog en gebruikt in vele volle evangelie gemeenten en op de KvO-ontmoetingsdagen en de toogdagen op tweede paasdag. Roos van Pagee uit Amersfoort vertelde mij een keer dat zij de nootjes voor de BUIG-bundel handmatig gezet heeft. Wat een klus, in liefde verricht! In de eerste editie (zie KvO 1970-11) stonden 49 liederen en bij de laatste officiële completering in 1987 werd de bundel aangevuld tot en met 322 liederen (zie KvO 1987-04). Daarin waren een groot aantal koortjes opgenomen, aanbiddingsliederen en belijdende liederen die de boodschap van het Koninkrijk der hemelen vertolken. Het eerste lied is de klassieker 'Al zou de vijgenboom niet bloeien' (van Corry de Groot-Klein) en 322 luidt 'Kom maar, wees blij en verheugd' (door Jaap Booi van HODOS). Lied 45 'Heer, 'k wil U danken, U loven en prijzen' (van Inge v.d. Hoek-van Duivenbode) is een van de weinige liederen die overgenomen werden in 'Opwekking' (nr. 45) naast het overbekende 'k Stel mijn vertrouwen' (van Tineke van Pagee). Veel gezongen is lied 49 'Wat is 't motief o Heer, mijn God' (Piet Heuer/Tineke van Pagee). Er zouden er natuurlijk veel meer genoemd kunnen worden...

Naast Breekt uit in gejuich (vaak ook BUIG- of JUICH-bundel genoemd) ontstond de bundel Kapelklanken (de naam refereert aan de toenmalige Pinksterkapel in Den Haag). Tegenwoordig zingen veel gemeenten uit een bundel die een mix is van de beste liederen uit Breekt uit in gejuich en Kapelklanken, aangevuld met geselecteerde liederen uit Opwekking en nieuwe eigen liederen. Een voorbeeld daarvan is de zangbundel De Bazuin uit de volle evangeliegemeente 'Immanuël' te Breda. *De volgende maal aandacht voor het ontstaan, de voortgang en laatste ontwikkeling van de Kapelklankenbundel. En...wie weet volgen er nog meer bundels?*

Redactie

Hierbij twee mp3-zangbanden van de KvO-ontmoetingsdagen te Ede in de tachtiger jaren met liederen uit 'Breekt uit in gejuich!' Oud, maar uniek materiaal met Sjaak Roose of Steef van 't Slot op het orgel, dat ongetwijfeld bij vele ouderen, die erbij waren, goede herinneringen zal oproepen.

[KvO ontmoetingsdag Ede \(liederen\)](#)

en

[Zangdienst KvO toogdag Ede - 'Breek uit in gejuich'](#)

74

1. In de hemelse gewesten - overwinnaar wezen, - om-
heeft de Heer mij plaats heeft de Heer mij plaats
bereid. - Deel ik in zijn zwinning. - 'k Loof Hem
overwinning. - 'k Loof Hem tot in eeuwigheid.
koor: 'k Wil Hem loven, 'k wil Hem loven, - want Hij
'k wil Hem loven, - want Hij is mijn loflied waard. -
'k Wil Hem loven, 'k wil Hem loven, - in de hemel
en op aard.
2. Daar wordt nu de strijd gestreden - tussen duister-
nis en licht. - Daar zal 'k

3. Ik geloof het woord des Heren, - door zijn Geest wordt het volbracht. - 'k Heb een boodschap voor de wereld, - ik breng licht in donk're nacht.
4. Onbevreesd ga ik dus voorwaarts. - Jezus staat mij steeds terzij - in de hemelse gewesten, - dat is dus de plaats voor mij.

BUIG, lied 74: In de hemelse gewesten

HET FUNDAMENT GEEFT LEVENSKRACHT (6)

Door Dick Tom

Zonde en wet scheiden de mens van God:

1. Zonde scheidt de mensen van God (Jesaja 59:1).
2. Zonde én wet scheiden de religieuze mens van God. (Galaten 2:21 en Gal. 5:4).
3. Boom aan waterstroom, gelovige in relatie met God (Psalm 1).

Scheiding

De zonde brengt scheiding teweeg tussen God en mensen, zowel bij gelovigen als ongelovigen. Het merkwaardige is echter, dat de religieuze gelovige (2), juist doordat hij lid is van een religieus genootschap, bovendien van God gescheiden wordt door de wet. Hij plaatst zichzelf onder een wet. De mens in de wereld (1) heeft daar geen last van.

Tradities en dogma's

De religieuze mens gelooft in allerlei tradities en dogma's. Hij zal zelden over zijn geloof spreken. Als hij daar al eens over

begint, spreekt hij over de kerk, een dominee of wat er zoal gebeurde in een kerkdienst. Hij zal weinig of nooit over zijn persoonlijke ervaringen spreken of over een beleving in zijn omgang met Gods Woord. Hij heeft nooit persoonlijk Jezus aangenomen en gevraagd hem aan te nemen als zijn kind. Als u zich herkent in deze korte typering dan raad ik u aan: Neem Jezus als uw persoonlijke verlosser aan voordat u verder leest. Vraag Hem al uw zonden te vergeven en u aan te nemen als zijn kind. Dit is echt iets heel ander dan 'het doen van belijdenis'. Er zal een wereld voor u opengaan. En velen gingen u voor!

Twee dingen zijn duidelijk:

1. Hoe zwakker de persoonlijke relatie met God, hoe minder liefde tot God, hoe meer wetten er nodig zijn in het religieuze leven van een mens!
2. Hoe meer wetten in iemands religieuze leven, hoe minder liefde tot God en hoe zwakker de persoonlijke relatie is met God.

Vergeving: geen druk van schuldgevoelens meer

Het is duidelijk dat zonde scheiding maakt tussen God en mensen en daardoor zijn relatie met God verstoord wordt. Deze scheiding kan doorbroken worden door de vergevende liefde van God. Zodra wij ons afkeren van de zonde en in de naam van Jezus vergeving vragen, voelen we de druk van schuldgevoelens verdwijnen.

Van wettisch denken naar zekerheid

Maar, hoe komen we door die tweede scheiding heen? Hoe doorbreken we die sluier van wettisch denken, die formele deken van sleur, tradities en dogma's, die ons scheidt van de alles doortrekkende zekerheid een kind van God te zijn? Een kind, waar Hij bovendien met Zijn hele hart van houdt?

Van weten naar beléven

Door de *bekering van dode werken* kunnen we dwars door deze twee scheidingen heen breken. Dan verandert geloven van 'weten' in 'beleving'! En dat zet het één en ander in uw leven in beweging. Bekering van dode werken heeft twee kanten, twee duidelijk te onderscheiden onderdelen:

1. Bekering is een persoonlijke relatie met God beginnen én onderhouden, hierdoor valt elke scheiding makende, wettische werking van ons af.
2. Bekering is een dagelijkse afkeer van dode werken, of dat nu zonden zijn, of allerlei religieuze wettische tradities, of goede werken in eigen kracht.

Een goede tuinman heeft twee eigenschappen:

- Hij houdt van bloemen.
- Hij haat onkruid! Een levend gelovige houdt van God en haat de dode werken.

Je afkeren en je openen

Bekering heeft tot gevolg, dat we ons innerlijk afkeren van de zonde en een open relatie met God aangaan. Het is als een mens die uit zijn sombere donkere kille levenshuis naar buiten stapt en zo komt in de stralende warmte van de zon. Dat voel je niet omdat het 'moet' maar omdat de zonnewarmte je hele lichaam doortrekt. Jezus zegt met een beeld:

"Ik ben het Licht der wereld, wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen maar het licht des levens hebben" (Johannes 8:12).

Dat gebeurt als we ons bekeren van dode werken, dan komt er leven in de brouwerij, nieuw leven, verwekt door het Woord en de Geest van God. Het Woord van God werkt leven verwekkend. Het is het zaad van God. De Heilige Geest stort het uit in onze harten, als we ons met onze wil daarvoor openstellen. Dit werkt enorm veel uit. Bij het onderdeel 'de doop in de heilige Geest' wordt dit verder uitgewerkt.

Over wetten valt te twisten, ze verouderen, ieder kan ze interpreteren naar zijn eigen inzicht. Werkingen, daarentegen, zijn niet te ontkennen of zelfs buiten werking te zetten. Het mooiste voorbeeld daarvan vond ik in de volgende verzen:

- *"Wat zullen wij dan van deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn?"* (Rom. 8:31)
- *"Maar in dit alles zijn we meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad"* (Rom. 8:37).
- *"Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus"* (Rom. 8:38-39). (wordt vervolgd).

VANDAAG

Vandaag mag ik varen op uw rivier van liefde voortgedreven door een zachte bries beschenen door het warme zonlicht heerlijk vooruitzicht

Koersvast geeft U mij richting aan 'k hoef slechts uw stem te volgen gehoorzamen als een kind vertrouwend meebewegen op de golven van genade die dansen op de wind

Gerrit van Ek

Deel 1 - De schepping van de mens

Dit is een heerlijk boek over Gods heerlijkheid. Inzichten rond Gods schepping, mens en gemeente, Christus en de levende leden van het lichaam, de werking van de heilige Geest worden duidelijk en helder uiteengezet. Wie dit boek leest, krijgt de mogelijkheid om verder te vernieuwen in denken. Als je de gedachten overweegt in je hart, bouwt dat je verder op. Daarom is dit boek een must voor iedereen die echt wil meewerken met de genade van God. Zijn plan kan ook in jouw leven gestalte krijgen. Een overzicht van de inhoud van dit boek:

1. In den beginne
2. God scheidt de mens
3. Leven in twee werelden
4. Innerlijke vermogens
5. Sturende vermogens
6. Innerlijke gesteldheid
7. Het eerste mensenpaar
8. De bouw van de gemeente

Auteur: Cees Visser

Te bestellen op <http://phos.nl>

Dit boekje over het paradijs, in zijn schaduw en werkelijkheid, is opnieuw een poging om de gedachten van God, in verband met zijn eeuwig Koninkrijk aan de heilsverwachtende christen, over te brengen. Weidse perspectieven, die niet alleen inzicht schenken in wat nabij is, maar die ook licht werpen op de gebeurtenissen van nog ver verwijderde tijdsbedelingen. Een van de manieren om ons innerlijk oog voor de onzienlijke realiteiten van het Koninkrijk der hemelen te openen, is het gebruik van beelden. In dit boekje hebben we te maken met een grandioze uitbeelding van onzienlijke werkelijkheden zowel in Genesis als in Openbaring. Het paradijsverhaal kan alleen volkomen begrepen worden vanuit een hemels abstract denken. Dit boekje wil er aan meewerken, dat ook onze gedachten verplaatst worden naar het eeuwige en onveranderlijke Koninkrijk Gods.

Auteur: J.E. van den Brink

Te bestellen op <http://rhemaprint.nl>

Deze tekst-voor-tekst verklaring over de brief van Paulus aan de Galaten is het laatste boek van J.E. van den Brink en verscheen postuum (2016). Het kreeg de ondertitel: 'Leven in vrijheid door de Geest'. Het thema van de Galatenbrief is de vrijheid die de gelovigen in Christus hebben gekregen. Paulus legt eerst uit waarom gelovigen niet meer onder de wet zijn (hoofdstuk 1-3); daarna laat hij zien hoe men in vrijheid kan leven (hoofdstuk 3-6). Hij waarschuwt de Galaten tegen wetticisme en aards gericht denken en moedigt hen aan om zich te laten leiden door de Geest van God.

Auteur: J.E. van den Brink

Te bestellen op <http://rhemaprint.nl>

MAAR JEZUS...HIJ IS ER!

'Heer... wat een zékerheid dat satan een OVERWONNEN vijand is dús... komt hij op verboden terrein! Dank U Jezus, voor de wapenrusting die we van Ú hebben gekregen, voor de krácht, de wijsheid en macht om satan te verslaan... in Jézus naam! En zo Heer... blijven we in uw tróuw geloven en geven we onszélf niet de schuld als we aangevallen worden... Maar bewaren we onze VREDE, staan we sterk en krachtig, roepen we Ú aan want U bent onze Tróóster... en Heer, U bent overwinnaar en máchtig, steeds weer!'

Satan, híj is de schuldige, niet wij... Want hij valt ons aan op onze zwakke plék maar Jezus... Hij is altijd tróuw en Hij hóudt zo van u... van mij, van jou! Jezus, Hij gaat ons in ére herstellen en neemt terúg... wat satan roofde! Hij strijdt voor ons, als wij het niet meer kúnnen en geeft ons... wat Hij belóófde! Want Jezus is onze líefdevolle HELER (!) die onze díepe pijn en zwakke plekken... wónderlijk gaat genezen! Gelóóf... dat Hij de HEER is van ons lichaam, onze ziel en onze geest en Hij degene is... die ons volkómen geneest!

Dánk U Jezus!

Hanny Laurita 25-01-'23